

ETIČKOM VIJEĆU ZA STEČAJNE UPRAVITELJE

putem

Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije
Zagreb, Ulica grada Vukovara 49

Podnositelj: **ISTO Grupa d.d.**, Zagreb, Teslina 10, OIB 78858201330

Predmet: **Odluka Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije**
KLASA: 052-03/26-01/02, URBROJ: 514-03-04-01/01-26-25 od 20.07.2026.

PRIGOVOR

protiv Odluke Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije ("**Ministarstvo**"), KLASA: 052-03/26-01/02, URBROJ: 514-03-04-01/01-26-25 od 20. srpnja 2026. ("**Odluka**"), kojom je utvrđeno da stečajne upraviteljice Ivana Kalkan, Alma Opačak i Ankica Čenić nisu povrijedile odredbe Etičkog kodeksa stečajnih upravitelja.

Podnositelj pobija navedenu Odluku u cijelosti jer se zasniva na pogrešnoj primjeni Etičkog kodeksa stečajnih upravitelja (NN 121/2022, "**Kodeks**"), pogrešno, nepotpuno i selektivno utvrđenim činjenicama, pri čemu dokazi nisu objektivno ocijeni, a Odluka ne sadrži dostatne i konkretne razloge o odlučnim navodima Pritužbe od 16. veljače 2026. godine, njezine dopune od 16. ožujka 2026. godine i odgovora na očitovanje Ministarstva od 1. lipnja 2026. godine (svi dokumenti zajedno: "**Pritužba**"), već se konkretne činjenične navode i predložene dokaze Podnositelja daje općeniti (paušalni) zaključak da nisu utvrđene "objektivne okolnosti" koje bi upućivale na povredu Kodeksa, pri čemu zaključci Ministarstva ne odgovaraju na bitne prigovore Podnositelja, niti proizlaze iz dokumentacije u predmetu.

I. **MINISTARSTVO NIJE ODGOVORILO NA ODLUČNE NAVODE PRITUŽBE**

Temeljni nedostatak pobijane Odluke jest u tome što Ministarstvo nije pojedinačno ocijenilo niz konkretnih događaja, isprava i postupaka stečajnih upraviteljica na koje je Podnositelj ukazao, niti je obrazložilo zašto iz tih konkretnih činjenica ne proizlazi povreda pojedinih, konkretno naznačenih odredaba Kodeksa.

Ministarstvo je prilikom donošenja pobijane Odluke primijenilo pogrešan kriterij jer je tražilo dokaz osobne koristi ili stvarne pristranosti, dok Kodeks zabranjuje već i **odnose koji mogu izazvati sumnju u objektivnost.**

Podnositelj Pritužbu nije temeljio na neslaganju s pravnim stajalištima stečajnih upraviteljica, kako bi se to moglo zaključiti iz pobijane Odluke, već na nizu konkretnih i međusobno povezanih postupanja stečajnih upraviteljica, za koje su predloženi i konkretni dokazi, a iz kojih je Podnositelj izvodio zaključak o mogućem sukobu interesa, nedostatku objektivnosti i profesionalnosti, korištenju informacija iz drugih stečajnih postupaka te međusobno koordiniranom postupanju triju stečajnih upraviteljica.

Ministarstvo je bilo dužno svaki odlučni navod ispitati kroz načela i kriterije Kodeksa, a ne samo preuzeti zaključke iz očitovanja stečajnih upraviteljica i trgovačkih sudova. U Odluci nije navedeno koji je dokaz prihvaćen, koji odbijen, kakav je sadržaj pojedinog odlučnog dokaza utvrđen niti zbog čega je određenom očitovanju dana prednost pred javnim i drugim ispravama koje je uz svoju Pritužbu dostavio Podnositelj.

Osobito nije dovoljno navesti da su pojedina pitanja bila ili jesu predmet odlučivanja trgovačkih sudova. Sudsko odlučivanje o zakonitosti određene radnje i etička ocjena ponašanja stečajnog upravitelja dva su različita pitanja.

Podnositelj smatra bitnim istaknuti i kako osnova za donošenje pobijane Odluke ne mogu biti ni očitovanja stečajnih sudova. Naime, prema čl. 4. st. 2. Pravilnika o postupku po povredi etičkog kodeksa stečajnih upravitelja i izboru predsjednika etičkog vijeća (NN 121/2022, "**Pravilnik**"), podnesenu pritužbu razmatra Ministarstvo te omogućuje stečajnom upravitelju da se očituje o pritužbi. Dakle, nije predviđeno da se o povredi očituju i stečajni sudovi, koji su dužni paziti na zakonitost postupanja u stečajevima, a ne nužno i etičnost istog.

Ovo je posebno važno iz razloga što pojedini stečajni sud nema, niti ne može imati uvid u druge stečajne postupke, a posebno iz razloga što se sva tri stečajna postupka vode pred različitim sudovima (TS Pazin, TS Varaždin i TS Split) i različitim stečajnim sucima te i iz samih očitovanja sudova proizlazi da nemaju saznanja relevantnih za predmet Pritužbe.

II. POGREŠNO IZJEDNAČAVANJE ETIČKOG NADZORA S PREISPITIVANJEM SUDSKIH ODLUKA

Podnositelj načelno ne osporava navode Ministarstva da predmet postupka nije ocjena zakonitosti rada stečajnih upravitelja u smislu Stečajnog zakona, već utvrđivanje povreda Kodeksa te da pitanja pravilnosti i zakonitosti postupanja podliježu nadzoru stečajnog suda odnosno pravnim lijekovima.

Međutim, iz činjenice da Ministarstvo nije ovlašteno mijenjati ili preispitivati odluke trgovačkih sudova ne proizlazi da je isključena njegova obveza ocijeniti je li ponašanje stečajnog upravitelja koje se manifestiralo upravo u sudskom ili stečajnom postupku protivno pravilima profesionalnosti, savjesnosti, objektivnosti, povjerljivosti, čuvanju dostojanstva i izbjegavanju sukoba interesa, a na što je sve ukazivao podnositelj u svom Prigovoru.

Suprotno tumačenje praktično bi onemogućilo primjenu Kodeksa upravo na najveći dio profesionalnog postupanja stečajnih upravitelja, jer oni svoju dužnost pretežno obavljaju upravo u okviru stečajnih i drugih sudskih postupaka. Sudske odluke u ovom postupku nisu predmet kontrole, nego dokaz. One mogu pokazati sadržaj obveze, jasnoću pravne upute, prethodno upozorenje na nepravilnost, ponavljanje istog postupanja i odnos upravitelja prema pravosudnim tijelima. Ministarstvo je zato trebalo utvrditi predstavljaju li konkretne radnje, promatrane pojedinačno i u međusobnoj vezi, ponašanje u skladu s Kodeksom ili ne.

Ministarstvo nije trebalo ocjenjivati jesu li pojedine odluke trgovačkih sudova zakonite, već je trebalo utvrditi predstavljaju li konkretne radnje stečajnih upraviteljica, promatrane pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, ponašanje sukladno standardima Kodeksa.

Članak 5. Kodeksa svrstava **zakonitost među načela profesionalne etike**. Članak 6. obvezuje stečajnog upravitelja na **postupanje u skladu s Ustavom, zakonima i drugim propisima**, dok članak 14. propisuje **obvezu pravilnog obavljanja poslova u skladu s važećim propisima koji se primjenjuju u stečajnim i drugim postupcima koji proizlaze iz stečajnog postupka**.

Ministarstvo je trebalo ocijeniti da li **ponovljeno, svjesno ili krajnje nemarno postupanje protivno jasnoj zakonskoj obvezi i uputi suda može istodobno predstavljati i povredu Kodeksa**, kao i ocijeniti druge jasno navedene i u Pritužbi opisane povrede Kodeksa.

III. POSTUPANJE IVANE KALKAN – ODLUKA NE ODGOVARA NA BIT PRITUŽBE

Podnositelj nije Ivani Kalkan stavljao na teret činjenicu da zastupa drugačije pravno stajalište.

U pritužbi su navedeni konkretni primjeri u kojima ona, nakon donošenja odluka višeg suda, u javnim dokumentima navodi da je "pravni posao ništetan **neovisno o stavu drugostupanjskog suda**", da je "**nezakonit pravni stav drugostupanjskog suda**" te da se drugostupanjski sud svojim stavom "**ne može postaviti iznad kogentnih zakonskih odredbi**".

Podnositelj je ukazao da je Ivana Kalkan u svom javno objavljenom izvješću stečajne upraviteljice od 1. prosinca 2025. godine uključila i **tablični prikaz statistike odlučivanja sudaca VTS RH po izjavljenim žalbama u stečajnom postupku te istaknula učestalost ukidnih odluka po pojedinim vijećima odnosno sucima**. Isto je potpuno bespredmetno, jer nije u korelaciji sa zakonitošću uključenih odluka višeg suda, ali ima drugu svrhu.

Pri tome nije **odlučno je** li upraviteljica izrijeком uporabila riječ "**pristranost**" već je odlučno što javno objavljivanje tablice, uz selektivno prikazivanje dodjele predmeta u radu višeg suda i ishoda istih, predstavlja javno prozivanje i kritiku rada višeg suda (a takvo izvješće nije u opisu posla stečajnog upravitelja niti mu je mjesto u izvješću stečajne upraviteljice). U kontekstu Kodeksa odlučno je pitanje je li **javna objava statistike Ivane Kalkan iskaz sumnje u nepristranost pravosudnog tijela te je li takav način postupanja spojiv s obvezom poštivanja neovisnosti, nepristranosti i ugleda pravosudnih tijela iz članka 22. Kodeksa**.

Ivana Kalkan je, više od 6 mjeseci nakon objavljivanja navedene statistike, zatražila izuzeće sutkinje VTS RH u predmetu PŽ-573/26 te je podnijela i prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja VTS RH u predmetu PŽ-60/26, u kojem kao jedan od revizijskih razloga navela da je podnesen zahtjev za izuzeće (iste) sutkinje. Predsjednik VTS RH donio je odluku posl. broj Su-497/26 od 7. srpnja 2026. godine, kojom je prijedlog za izuzeće odbijen kao neosnovan.

Ministarstvo u pobijanoj Odluci paušalno zaključuje da integritet sudova nije doveden u pitanje, ali isto ne obrazlaže, ne ocjenjuje navedenu tablicu, njezinu svrhu ni kontekst, posebno imajući u vidu i zahtjev za izuzeće sutkinje VTS RH koja je u jednom predmetu sudjelovala u odluci suprotnoj stavovima Ivane Kalkan, a u drugoj sudjelovala u odluci da je Ivana Kalkan postupala protivno interesu svih vjerovnika.

U odnosu na Ivanu Kalkan treba naglasiti i da je VTS RH svojim rješenjem poslovni broj PŽ-573/26 potvrdio, u odnosu na gotovo 200 tražbina prijavljenih u stečajnom postupku nad dužnikom Industrogradnja d.d. u stečaju da se ne radi o tražbinama I. nego II. višeg isplatnog reda. Ivana Kalkan je od početka predmetnog stečajnog postupka, tijekom protekle 4 godine, upirala je da se radi o tražbinama I. višeg isplatnog reda, premda je do sada u više postupaka, između istih stranaka s jedne strane i pravnih slijednika istog društva s druge strane, pravomoćno utvrđeno da se ne radi o tražbinama II. nego I. višeg isplatnog reda. Opisano postupanje predstavlja samovolju i nepoštivanje odluka višeg suda, jer je ranije viši sud zauzeo suprotni pravni stav (što je Ivana Kalkan znala), a istaknuo je i VTS RH u svojoj odluci.

U svom očitovanju Ministarstvu od 16. ožujka 2026. godine, Ivana Kalkan opravdava svoje postupke tvrdnjom da *"ima pravo izraziti svoj pravni stav i zauzeti se za vjerovnike koji predstavljaju radnike prednika dužnika"* (što nije točno, op.) te da se vodila *"načelom pravičnosti"*, a ne samovoljom, protivnom ranijim pravomoćnim utvrđenjima ne samo VTS RH, nego i Ustavnog suda RH i Visokog suda RH (na koja se poziva gore navedena odluka VTS RH).

Ne radi se, dakle, o *"pravičnosti"* ili *"izražavanju pravnog stava"*, nego o izravnom nepoštivanju odluka (viših) sudova. A da se ne radi ni o *"zauzimanju za radnike"* potvrđuje prigovor Ivane Kalkan nakon što se većina vjerovnika *"radnika"* priključila prijedlogu za smjenu Ivane Kalkan, kada ista navodi:

*"Stoga se ne može isključiti sumnja da stvarna volja ove skupine vjerovnika za sazivanjem skupštine vjerovnika s predloženim dnevnim redom u oba stečajna postupka niti ne postoji već da su isti primorani supotpisati zahtjeve bivšeg zakonskog zastupnika dužnika jer im je dano obećanje namirenja njihovih materijalnih prava..., već se njihovim **tražbinama koristi isključivo radi zlouporabe procesnih ovlaštenja** od strane bivšeg zakonskog zastupnika dužnika....Stoga je **osnovano sumnjati da na strani ovog dijela vjerovnika postoje mane očitovane volje.**"*

Stečajna upraviteljica nema ovlasti niti može ocjenjivati *"mane očitovane volje"* vjerovnika koji su, sukladno zakonom predviđenoj proceduri, izjavili prijedlog u postupku. Štoviše, radi se o zadiranju u pravo slobodnog raspolaganja od strane vjerovnika.

Pritužbom nije postavljeno pitanje ima li stečajna upraviteljica pravo na pravno mišljenje, nego je li ponovljeno odbijanje jasne upute višeg suda, način izražavanja i nastavak postupanja protivno stavovima viših sudova iznesenih u odnosu na konkretno pravno pitanje, spojiv s člancima 6., 8., 14., 15. i 22. Kodeksa, a što prvostupanjsko tijelo nije ocijenilo niti odgovorilo.

Jednako tako, nije odgovoreno na navode o načinu osporavanja legitimiteta velikog broja vjerovnika, kojima su u javno objavljenim podnescima pripisivani **"fiktivni pravni poslovi", "privednost ugovora", "mane volje" i "prisila"**, niti je ocijenjeno je li takav način postupanja, u okolnostima konkretnog slučaja, u skladu s obvezom profesionalnog, uljudnog i objektivnog odnosa prema sudionicima postupka.

Sve to nakon zahtjeva za sazivanje skupštine radi razrješenja Ivane Kalkan, kada je ista navode vjerovnika predlagatelja u javnim objavama kvalificirala kao **"neistinite, maliciozne, zlonamjerne, podrivajuće i klevetničke"**, što nije spojivo s obvezom profesionalnog, uljudnog i objektivnog odnosa prema svim sudionicima iz članka 15. stavka 1. i 23. Kodeksa.

Nadalje, u pritužbi je navedeno da je odbor vjerovnika osnovan prije prve skupštine vjerovnika, na prijedlog Ivane Kalkan (a ne stečajnog suda), da predloženi sastav ne odražava kategorije ni strukturu prijavljenih tražbina (članovi odbora predstavljaju manje od tri posto ukupno prijavljenih tražbina). **Takav odbor trebao je nadzirati upravo rad Ivane Kalkan koja je njegov sastav poimence predložila.**

Ponovo, ne radi se o ocjeni zakonitosti takvog postupanja, nego ocjeni je li takvo postupanje u skladu s Kodeksom. U pobijanoj Odluci Ministarstvo je problem svelo na nepostojanje dokaza o osobnoj povezanosti upraviteljice i članova odbora pri čemu nije ocijenilo - **jesu li poduzeti razumni koraci radi izbjegavanja sumnje u objektivnost i očuvanja povjerenja prema člancima 7., 15., 20. i 21. Kodeksa.**

Naime, razumno je očekivati da će članovi odbora vjerovnika, koji su izabrani na naprijed opisani način, biti skloni štititi interese stečajne upraviteljice Ivane Kalkan (možda i iznad interesa stečajnog dužnika, tj. stečajnih vjerovnika), kada ih je ista poimenično izabrala.

Jer, za etičku ocjenu nije odlučno je li dokazana njihova osobna povezanost, već je odlučno - **može li odbor čije je članove poimence predložila osoba koju taj odbor treba nadzirati, a pritom odbor predstavlja manje od tri posto ukupno prijavljenih tražbina, kod objektivnog promatrača stvoriti opravdanu sumnju u neovisnost i vjerodostojnost nadzora koji takav odbor može pružiti.**

Konačno, pritužbom je ukazano na **pitanje izdavanja konkretne tabularne izjave za nekretninu značajne vrijednosti bez odgovarajućeg dokaza o namirenju kupoprodajne cijene, uz sudjelovanje odbora vjerovnika čiji je sastav sporan.** Taj navod nije tek neslaganje s procesnom odlukom, nego pitanje dužne pažnje, zaštite stečajne mase, transparentnosti i mogućeg pogodovanja.

U pobijanoj Odluci se ne navodi nikakvi konkretni podaci, procijenjena vrijednost nekretnine, naplaćeni iznos, isprave na temelju kojih je tabularna izjava izdana niti razlozi zbog kojih Ministarstvo smatra da je Ivana Kalkan postupala pozorno, brižljivo i u interesu svih vjerovnika, a što sve ukazuje da su povrijeđene odredbe članaka 7., 8., 14. i 15. Kodeksa. Po mišljenju Podnositelja, ovdje opisano je jasan i nesporan primjer netransparentnog postupanja stečajne upraviteljice u stečajnom postupku.

IV. POSTUPANJE ALME OPAČAK – IZOSTANAK OCJENE KLJUČNIH NAVODA PRITUŽBE

Obrazloženje pobijane Odluke posebno je manjkavo u odnosu na stečajnu upraviteljicu Almu Opačak i činjenice iznesene u Pritužbi (posebno dopuni Pritužbe od 16. ožujka 2026.). Dopuna Pritužbe nije sadržavala samo općenitu tvrdnje o povezanosti stečajnih upraviteljica, već nove činjenice, vremenski i sadržajno određene nakon podnošenja prvotne Pritužbe.

Podnositelj je naveo da je Alma Opačak 2. ožujka 2026. godine izjavila jednostrani raskid Ugovora o ustupu tražbine od 29. prosinca 2023. godine, a zatim na skupštini vjerovnika Industrogradnje d.d. u stečaju nastupila polazeći od pravnog učinka takvog jednostranog i spornog raskida.

Pritužbom je posebno istaknuto da je Alma Opačak kao razlog raskida predmetnog ustupa navela da naknada za ustup nije plaćena, jer višestruki prijeboj u kojem je sudjelovalo društvo ISTO Servis d.o.o. nije valjan - jer Stečajni dužnik nije imao poslovni odnos ni obvezu prema društvu ISTO Servis d.o.o. Sve navedeno usprkos činjenici što je u predmetnom stečajnom postupku pravomoćno utvrđena tražbina tog istog društva (preostala nakon namirenja naknade za ustup), a tražbinu je priznala i Alma Opačak.

Za ocjenu etičke povrede odlučno je utvrditi na temelju kojih je isprava Alma Opačak, unatoč prethodnom priznanju tražbine društva ISTO Servis d.o.o. prema stečajnom dužniku, koja je pravomoćno utvrđena u iznosu od 122.283,84 eura, zanijekala postojanje pravnog odnosa između navedenih društava i osporila namirenje. Pri tome je bespredmetan navod da ne postoji zaprimljen račun tog društva prikazan u evidenciji PDV-a - kada ISTO Servis d.o.o. nije u sustavu PDV-a, a niti tražbina tog društva nije rezultat izvršenih usluga i računa, nego pozajmica (što je Alma Opačak znala odnosno morala znati, jer je u stečaju ispitivala i tu tražbinu). Potrebno je utvrditi i koje je provjere dokumentacije o prijeboju i pozajmici provela prije izjave raskida te zašto je isprave koje su upućivale na suprotan zaključak ocijenila nedostatnima, jer bi izostanak potpune i savjesne provjere predstavljao povredu profesionalne pažnje, stručnosti i marljivosti, dok je u slučaju provedene provjere bila dužna jasno i provjerljivo obrazložiti na temelju kojih je činjenica zaključila da je raskid u interesu stečajne mase i svih vjerovnika - što nije učinila, niti je od skupštine tražila dopuštenje za raskid.

Navedeno nije apstraktno pitanje zakonitosti odluke stečajnog upravitelja, nego konkretno pitanje profesionalnosti, savjesnosti i objektivnosti: **je li Alma Opačak pri poduzimanju pravno i ekonomski iznimno značajne radnje iznijela činjenične tvrdnje koje su bile u suprotnosti s činjenicama koje su joj bile poznate upravo iz obavljanja vlastite dužnosti stečajne upraviteljice, na koje pitanje pobijana Odluka ne daje odgovor, jer prvostupanjsko tijelo nije usporedilo te isprave ni obrazložilo kako je kasnija izjava spojiva s ranijim priznanjem tražbine.**

Nadalje, u dopuni Pritužbe posebno je navedeno i dokazima potkrijepljeno da je skupština vjerovnika ISTO Industrogradnje d.o.o. u stečaju 13. dana lipnja 2025. godine raspravljala upravo o Ugovoru o ustupu tražbine od 29. prosinca 2023. godine te donijela odluku da se neće pokretati postupak radi pobijanja toga pravnog posla.

U dopuni Pritužbe je istaknuto i da se Alma Opačak s takvim postupanjem suglasila. Konkretno, Alma Opačak je na skupštini dana 13. lipnja 2025. godine izjavila da *"...ne zna koji su interesi ustupanja te tražbine no smatra kako se i u slučaju uspjeha u tom postupku ne bi ostvarila svrha pobijanja a to je da se omogućí namirenje vjerovnika u većoj mjeri nego bi to bilo bez tog pobijanja. Radi navedenog je suglasna da se ne pokrene postupak radi pobijanja tog ugovora o ustupu..."*

Alma Opačak potom bez odobrenja skupštine vjerovnika izjavljuje jednostrani raskid Ugovora o ustupu, time prejudicirajući eventualnu novu, drugačiju odluku skupštine vjerovnika i pravomoćnost eventualnog postupka radi pobijanja predmetnog Ugovora. Time je Alma Opačak dovela stečajnog dužnika u poziciju da je u srpnju 2026. godine trebao započeti odnosno preuzeti 207 sudskih postupaka u odnosu na osporavanje tražbina u stečaju dužnika Industrogradnja d.d. u stečaju (predmet TS Varaždin, posl. broj St-317/25). Bez obzira što je Alma Opačak znala da postoje sve navedene pokrenute i potencijalne parnice vezane uz predmetni ustup i da će raskidom stečajni dužnik ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju, iste morati nastaviti ili pokrenuti, nije o istom obavijestila skupštinu vjerovnika, nego je tek dana 3. kolovoza 2026. godine u izvješću navela da neće podnositi tužbe na koje je upućena presudom Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-573/26 od 14. srpnja 2026. godine, što ponovno predstavlja samovlasno postupanje stečajne upraviteljice Alme Opačak.

Dok će šteta koja je za stečajnog dužnika i vjerovnike stečajnog dužnika nastala opisanim samostalnim i samovlasnim postupkom, kao i naknada iste, biti predmetom odlučivanja pred sudom, Ministarstvo je trebalo ocijeniti je li postupanje stečajne upraviteljice u skladu sa Kodeksom. Stav suda o tom pitanju je jasan: **"...stečajna upraviteljica ne može samostalno donositi odluku o korištenju ili raspolaganju tražbinom koja je predmet Ugovora o ustupu bez odluke, tj. suglasnosti skupštine vjerovnika"** (pravni stav iz rješenja Trgovačkog suda u Pazinu, posl. broj Ovr-10/26 od 15. travnja 2026. godine, potvrđenog rješenjem VTS RH posl. broj PŽ-3030/26 od 28. srpnja 2026. godine), što je upravo opis onog što Alma Opačak učinila, a nije smjela, izjavljivanjem jednostranog raskida Ugovora o ustupu. Alma Opačak je postupala protivno načelima Kodeksa – i to načelima zakonitosti, savjesnosti i profesionalnosti te stručnosti i marljivosti.

Dakle, Ministarstvo nije u ovom postupku trebalo odlučiti je li raskid pravno valjan – to je pravno pitanje na koje će odgovoriti sud – ali je moralo odgovoriti na bitno etičko pitanje koje je Podnositelj postavio: **je li profesionalno, savjesno, objektivno i u skladu s obvezom postupanja u interesu stečajnog dužnika i njegovih vjerovnika da stečajna upraviteljica poduzme radnju suprotnu prethodno jasno izraženoj odluci skupštine vjerovnika, a da za takvo postupanje nije pribavila novu odluku skupštine vjerovnika?**

Na to pitanje Ministarstvo nije odgovorilo.

U dopuni Pritužbe posebno je ukazano da su ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju i ISTO Upravljanje d.o.o. dana 3. veljače 2026. godine, svega nekoliko tjedana prije spornog raskida, sklopili ugovor u kojem je navedeno da je ISTO Upravljanje d.o.o. izvršilo sve svoje obveze iz Ugovora o ustupu tražbine od 29. prosinca 2023. godine.

Ta činjenica iznesena je upravo radi ocjene vjerodostojnosti razloga kojima je Alma Opačak samo nekoliko tjedana poslije obrazlagala raskid Ugovora. Ministarstvo u pobijanoj Odluci ne obrazlaže je li navedenu ispravu uopće ocijenilo, kakvo joj značenje pridaje i zbog čega, unatoč sadržaju iste, smatra da postupanje Alme Opačak ne otvara pitanje savjesnosti, profesionalnosti i objektivnosti.

Ne može se na konkretan dokument koji neposredno proturječi činjeničnoj premisi kasnijeg postupanja odgovoriti samo općenitim zaključkom da "nisu utvrđene objektivne okolnosti".

V. ANKICA ČENIĆ – NEOCIJENJENI KONKRETNI NAVODI

Ministarstvo se i u odnosu na Ankicu Čenić u bitnome zadržava na zaključku da nisu utvrđene objektivne okolnosti koje bi upućivale na pogodovanje ili sukob interesa.

Međutim, Pritužbom su iznesene konkretne činjenice o postupanju stečajne mase iza Credo banke d.d. u stečaju, uključujući pitanje angažiranja odvjetnika, odluke skupštine vjerovnika od 15. siječnja 2026. godine, njezine komunikacije i suradnje s drugim stečajnim upraviteljicama te glasovanja kojim je Alma Opačak ponovno imenovana stečajnom upraviteljicom dužnika ISTO Industrogradnja d.o.o.

Po mišljenju Podnositelja, u situaciji kada se pojedine radnje detaljno i kronološki navode te ocjenjuju od strane Podnositelja, uz navode povreda točno određenih članaka Kodeksa, nije dovoljno odgovoriti da profesionalna suradnja između stečajnih upravitelja sama po sebi nije nedopuštena. To nije sporno.

Potrebno je odgovoriti je li **konkretna suradnja opisana u Pritužbi**, u svjetlu svih kasnije poduzetih radnji i interesa pojedinih stečajnih masa, ostala u granicama dopuštene profesionalne suradnje, o čemu se prvostupanjско tijelo nije očitovalo.

VI. NIJE OCIJENJEN KONTEKST POVEZANOSTI TRI STEČAJNE UPRAVITELJICE

Ministarstvo prihvaća da je između stečajnih upraviteljica postojala međusobna komunikacija, ali zaključuje da sama komunikacija, razmjena informacija i stručna suradnja ne predstavlja povredu Kodeksa. Promatrana izdvojeno, takva tvrdnja nije sporna.

Međutim, Podnositelj nije tvrdio da je sama komunikacija povreda Kodeksa. Predmet Pritužbe bila je tvrdnja da **sadržaj, vrijeme, okolnosti i posljedice te komunikacije, promatrani zajedno s kasnijim konkretnim radnjama svake od upraviteljica**, upućuju na koordinaciju radi ostvarivanja interesa izvan interesa stečajnih masa koje svaka od njih zastupa.

Pritužbom, a posebno dopunom Pritužbe precizno je iznesena kronologija događaja te je, između ostalog, ukazano na kontakte prije ponovnog imenovanja Alme Opačak, na okolnosti njezinog ponovnog imenovanja te na kasnije postupanje Alme Opačak.

Posebno je značajno da je **nakon opisanog izjavljivanja raskida ustupa Alma Opačak presudno utjecala na odluku skupštine vjerovnika Industrogradnja d.d. te izostanak odluke o imenovanju novog stečajnog upravitelja odnosno o smjeni Ivane Kalkan u tom postupku.** Taj slijed događaja potrebno je ocijeniti zajedno s činjenicom da je **Ivana Kalkan u stečajnom postupku nad Industrogradnja projektima d.o.o. u stečaju poduzimala radnje čiji su učinci pogodovali pravnom položaju stečajne mase koju zastupa Ankica Čenić (protivno interesima svih vjerovnika**, što je pravomoćno utvrdio VTS RH, PŽ-60/2026 od 13. svibnja 2026. godine), **koja je prethodno svojim glasovima omogućila ponovno imenovanje Alme Opačak.**

Navedene okolnosti same po sebi ne dokazuju postojanje nedopuštenog dogovora, ali zbog uzajamno korisnih učinaka poduzetih radnji zahtijevaju ispitivanje s aspekta profesionalne objektivnosti, izbjegavanja sukoba interesa i očuvanja povjerenja u rad stečajnih upravitelja.

Dakle, predmet Pritužbe bili su **sadržaj, vrijeme, okolnosti i posljedice komunikacije, promatrani zajedno s kasnijim konkretnim radnjama svake upraviteljice.** Pri tome je ukazano na elektroničku komunikaciju od 26. siječnja 2026., sastanak koji je održan, kontakte prije ponovnog imenovanja Alme Opačak, njezin dolazak na skupštinu sa zastupnikom stečajne mase iza Credo banke d.d. u stečaju, glasovanje kojim je ponovno imenovana te kasnije **radnje koje su pogodovala interesima osoba izvan pojedinog postupka.**

Ovdje je bitno istaknuti da pobijana Odluka uopće ne sadrži mišljenje o dokazima koji su dostavljeni uz odgovor Podnositelja na očitovanje stečajnih upraviteljica, a posebno vezano uz kontradiktorne navode stečajnih upraviteljica.

Naime, Alma Opačak u svom očitovanju od 16. ožujka 2026. godine navodi *"odbacujem sve navode iz pritužbe jer su navodi neistiniti"* te u odnosu na sastanak stečajnih upraviteljica tvrdi *"stečajne upraviteljice su u mailu apostrofirane kao osobe kojima se mail za sastanak u 'Vašem uredu' samo stavlja na znanje"* i dodaje *"mail nije uputila niti jedna od stečajnih"*

upraviteljica protiv kojih se podnosi pritužba, na mail nije odgovorila niti jedna od upraviteljica u smislu potvrde nazočnosti sastanku".

Nadalje, u svom podnesku od 16. lipnja 2026. godine u stečajnom postupku St-401/24, stečajna upraviteljica Alma Opačak tvrdi: *"Neistina je da sam kao stečajna upraviteljica prisustvovala nekom sastanku u Splitu, jer odgovorno tvrdim da nisam..."*

S druge strane, stečajna upraviteljica Ankica Čenić u svom očitovanju na Pritužbu od 16. ožujka 2026. godine čak četiri puta **ponavlja i potvrđuje** da se *"vjerovnik Banka sastao i razgovarao sa ove dvije stečajne upraviteljice"* i pojašnjava da je ***"Banka obavila razgovor sa Almom Opačak, kao osobom koja poznaje problematiku stečajnog i razlučnog dužnika ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju isključivo i samo radi zaštite interesa Banke".***

Iz očitovanja stečajne upraviteljice Ankice Čenić nesporno proizlazi da se susret dogodio (posve nebitno kada, kako i gdje) i da su razgovori vođeni, sve u vrijeme kada Alma Opačak nije bila vršiteljica dužnosti stečajne upraviteljice dužnika ISTO Industrogradnja d.o.o. u stečaju, odnosno prije ponovnog imenovanja Alme Opačak stečajnom upraviteljicom upravo glasovima Credo banke, a nakon razgovora i dogovora Credo banke s Almom Opačak ***"isključivo i samo radi zaštite interesa Banke"***, dakle radi zaštite interesa jednog od vjerovnika, a ne zaštite zajedničkog interesa svih vjerovnika u postupku. Na navedeno se Ministarstvo uopće nije očitovalo.

Sve navedeno su objektivne okolnosti koje je trebalo promatrati kao povezanu cjelinu, a ne kao izolirane radnje, a u pobijanoj Odluci nije objašnjeno **zašto njihov zajednički učinak ne stvara barem objektivno opravdanu sumnju u neovisnost i objektivnost**, osobito imajući u vidu da Kodeks zahtijeva izbjegavanje odnosa koji mogu izazvati sumnju u profesionalnost i objektivnost te poduzimanje razumnih koraka radi utvrđivanja i izbjegavanja mogućeg sukoba interesa (članak 15. stavak 2. i članak 20. Etičkog kodeksa).

VII. UNUTARNJA PROTURJEČNOST OBRAZLOŽENJA

Pobijana Odluka s jedne strane navodi da Ministarstvo ispituje povredu Kodeksa, a ne zakonitost rada stečajnih upravitelja, dok s druge strane upravo činjenicu da su pojedina pitanja bila predmet sudskog postupka koristi kao razlog zbog kojeg se njima sadržajno ne bavi, što je kontradiktorno.

Sudsko odlučivanje o pravnim učincima pojedine radnje ne dokazuje da je postupanje stečajnog upravitelja bilo etično. Pitanje zakonitosti same radnje potpuno je odvojeno od pitanja je li upravitelj kršio Kodeks kroz način pribavljanja informacija, odnos prema sudionicima, postojanje sukoba interesa ili narušavanje profesionalne objektivnosti.

Jednako tako, okolnost da pojedina pravna stajališta stečajnog upravitelja mogu biti predmet kontrole višeg suda ne znači da je Ministarstvo oslobođeno obveze ispitati način

njihova iznošenja kada se Pritužbom izričito tvrdi i dokazuje da je time povrijeđena dužnost profesionalnosti i poštivanja pravosudnih tijela.

VIII. ODLUKA NE SADRŽI DOSTATNU OCJENU PREDLOŽENIH DOKAZA

Pritužba i njezina dopuna nisu bile zasnovane samo na subjektivnim zaključcima Podnositelja. Uz zaključke su navedeni i predloženi brojni i konkretni dokazi: zapisnici skupština vjerovnika, ugovori, izjave stečajnih upravitelja, podnesci iz stečajnih postupaka te odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

U pobijanoj Odluci nije moguće utvrditi koje je od tih dokaza Ministarstvo prihvatilo, koje nije, kakav je sadržaj pojedinog odlučnog dokaza utvrdilo niti zbog čega konkretni dokazi, pojedinačno i u međusobnoj vezi, ne potvrđuju navode podnositelja.

Navođenje da su pribavljena očitovanja stečajnih upraviteljica i trgovačkih sudova nije niti može biti zamjena za ocjenu dokaza koje je Podnositelj dostavio.

Osobito je neprihvatljivo da se tvrdnja o nepostojanju "objektivnih okolnosti" iznosi bez obrazloženja zbog čega konkretne isprave na koje je Podnositelj ukazao ne predstavljaju upravo takve objektivne okolnosti.

IX. Na ovaj slučaj može se analogno primijeniti izreka Lorda Hewarta iz presude R v. Sussex Justices, Ex parte McCarthy ([1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233) koja glasi: "*Justice must not only be done but must manifestly and undoubtedly be seen to be done.*" koja je kao načelo prihvaćena od strane ESLJP upravo u postupcima u kojima se primjenjivao objektivni test nepristranosti suca npr. DE CUBBER v. BELGIUM (Zahtjev 9186/80 od 26. listopada 1984.)

*"26. Međutim, Sud se ne može ograničiti isključivo na subjektivni test; potrebno je uzeti u obzir i okolnosti povezane s obnašanim funkcijama i unutarnjom organizacijom (objektivni pristup). U tom pogledu čak i vanjski dojam može biti važan; prema riječima engleske maksime navedene, primjerice, u presudi Delcourt od 17. siječnja 1970. (Serija A, br. 11, str. 17., t. 31.), **pravda ne samo da mora biti ostvarena nego se mora i vidjeti da je ostvarena.***

Kao što je primijetio belgijski Kasacijski sud (21. veljače 1979., Pasicrisie 1979., I., str. 750.), svaki sudac u odnosu na kojeg postoji opravdan razlog za bojazan da nije nepristran mora se izuzeti. U pitanju je povjerenje koje sudovi u demokratskom društvu moraju ulijevati javnosti..."

Premda se navedena praksa ESLJP-a neposredno odnosi na nepristranost suca (suda), njezino temeljno mjerilo može se odgovarajuće primijeniti i pri ocjeni stečajnih upravitelja.

Stoga se u konkretnom slučaju nameće pitanje – **da li bi razuman i objektivno informiran promatrač, nakon što bi sagledao sve prethodno iznesene međusobno povezane radnje stečajnih upraviteljica kao cjelinu, njihovo postupanje ocijenio**

sukladnim zahtjevima profesionalne neovisnosti, objektivnosti i izbjegavanja sukoba interesa ili bi ono kod njega izazvalo objektivno opravdanu sumnju u poštovanje tih etičkih načela?

X. ZAKLJUČAK

Podnositelj ovim Prigovorom ne zahtijeva da Etičko vijeće preuzme nadležnost trgovačkih sudova te odlučuje npr. o valjanosti Ugovora o ustupu tražbine, zakonitosti njegova raskida, pravu glasa pojedinog vjerovnika ili pravilnosti pojedine odluke donesene u određenom stečajnom postupku.

Zahtijeva se nešto drugo: **da se konkretno i obrazloženo ispita ponašanje stečajnih upravitelja kroz kriterije Kodeksa, upravo na temelju činjenica i dokaza iznesenih u Pritužbi, a što pobijana Odluka nije učinila.**

Umjesto ocjene svake činjenice posebno i svih činjenica zajedno, Odluka se u bitnome zasniva na općim zaključcima da komunikacija među stečajnim upraviteljima sama po sebi nije nedopuštena, da nisu utvrđene objektivne okolnosti koje bi dokazivale sukob interesa te da se zakonitost postupanja ispituje pred stečajnim sudom, što su sve opći navodi koji nisu dali odgovor niti na jedno pitanje koje je Podnositelj naveo u svom Prigovoru i detaljno iste obrazložio, uz navođenje konkretnih povreda odredaba Kodeksa.

Slijedom navedenoga, **predlaže se Etičkom vijeću, preispitati Odluku Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije od 20. srpnja 2026. godine, usvojiti ovaj prigovor te, nakon pojedinačne i kumulativne ocjene svih činjenica i dokaza iz Pritužbe od 16. veljače 2026. godine (uključujući i dopunu od 16. ožujka 2026. godine i odgovor na očitovanje Ministarstva od 1. lipnja 2026. godine), utvrditi postojanje povreda Etičkog kodeksa stečajnih upravitelja odnosno, podredno, vratiti predmet na ponovno razmatranje Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije radi ispitivanja i obrazložene ocjene svih odlučnih navoda iz Pritužbe.**

ISTO Grupa d.d.
Josip Galinec, član Uprave